

РЕШЕНИЕ

№ 766

гр. София, 17.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 168 СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: К. Н. ВЕЛИСЕЕВА

при участието на секретаря НАДЯ В. ЧЕРНЕВА
като разгледа докладваното от К. Н. ВЕЛИСЕЕВА Гражданско дело № 20221110103554 по описа за 2022 година

Производството е образувано по предявени от К. Й. К. против „Н.О.“ ЕООД осъдителен иск с правно основание чл. 200 КТ за заплащане на сумата **30000,00 лева**, предявен като частичен от 60000,00 лева представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди - болки и страдания, от настъпила на 08.06.2021 г. трудова злополука, ведно със законна лихва от 08.06.2021 г. до окончателното изплащане на сумата.

Ищцата твърди, че е била в трудово правоотношение с ответника работодател - правоприменик на „ФИРМА“ ООД, при когото е била назначена съгласно трудов договор №00628/23.09.2009 г. на длъжност „крояч текстил – накатвач“. Посочва, че на 08.06.2021 г. около 15.00 часа докато е изпълнявала трудовите си функции в цех на работодателя, находящ се в АДРЕС, извършвайки операция по накатаване на плат, която операция включва отрязване на плата посредством автоматична ножица и изтеглянето на плата по дължина на масата за накатаване, се спъва в захранващия кабел на автоматичната ножица и пада на земята, при което получава счупване на пателата на левия крак. Сочи, че по подадена от работодателя декларация за трудова злополука с Разпореждане №30609 от 18.06.2021 г., постановено от компетентното длъжностно лице към ТП на НОИ- София-град, претърпяната злополука е квалифицирана като трудова по смисъла на чл. 55, ал. 1 КСО. Поддържа, че след злополуката е откарана в спешна помощ, от където е насочена за изследвания. В Отделението по образна диагностика към МБАЛ „Рахила Ангелова“ – гр. Перник е извършена рьо –графия на лява коленна става, която установява наличие на фрактура на петелата без дислокация. При направена пункция от коляното е изтеглена 40мл. течност. Коляното е обездвижено посредством ортеза, а ищцата е изписана на 08.06.2021 г. с предписание да носи ортезата 45 дни и да продължи лечението в домашни условия. Поддържа, че във връзка увреждането е изпитвала постоянни и силни болки в продължение на 10-дни, през който период е приемала обезболяващи. Преимуществено лежала, като не можела да стъпва на левия крак и се предвижвала с две патерици. След около месец и половина след инцидента лекуващият лекар е констатирал, че ищцата не е възстановена и назначава ново образно изследване, при което се установява, че фрактурата не е консолидирана, което е наложило носеното на ортезата още 15 дни, през което време К. не е стъпвала на увредения крак. След сваляне на ортезата е започнало болезнено раздвижване.

До 5-тия месец след злополуката пострадалата е нетрудоспособна и ползва болнични. След извършена по съвет на лекуващия лекар през м.10.2021 г. магнитнорезонансната томография на лява колянна става се установява, че е увреден и левия менискус. Предвид това посочва, че пълно възстановяване все още не е настъпило. По време на възстановяване си е преустановила социалните си контакти, чувствала се е депресирана и изолирана, физически непълноценна за себе си и за околните. При тези твърдения претендира заплащане на обезщетение за претърпените болки и страдания. Претендира присъждането на разноски за адвокатско възнаграждение на основание чл. 38, ал. 2 ЗАд по представен списък по чл. 80 ГПК.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът е депозирал отговор, с който оспорва иска по основание и размер, възразявайки че увреждането е настъпило в резултат на груба небрежност проявена от страна на пострадалата, изразяваща се в явно и съзнателно пренебрегване на Правилника за вътрешния ред и Инструкцията за работа с електрическа ножица и по – специално относно производствения ред и технологичния порядък на работното място, за които е инструктирана многократно. Счита, че искът следва да се отхвърли, а евентуално присъденото обезщетение да се намали с 90% поради съпричиняване от страна на пострадалата. Не оспорва, че К. К. е била в трудово правоотношение с „ФИРМА“ ООД по силата на трудов договор №00628/23.09.2009 г. на длъжността „крояч текстил – накатвач“, че е преминала на същата длъжност в „Н.О.“ ЕООД, за което е сключено допълнително споразумение от 22.10.2019 г. Не оспорва, че ищцата е работила на работна маса с електрически гатерен нож, прикрепен към нея, който е хранен с електрически кабел. Посочва, че за положението на кабела е обърнато специално внимание в Инструкцията за безопасна работа и в указанията за ползването на уреда. Не оспорва механизма на полученото увреждане на 08.06.2021 г., както и че с разпореждане на НОИ същото е признато за трудова злополука. Не оспорва, че на ищцата е оказана медицинска помощ на 08.06.2021 г., поставената диагноза „увреждане на лявата петела в долния край, без дислокация“, както и че кракът е имобилизиран с ортеза. Не оспорва и чрез през първите 10 дни ищцата е изпитвала болки и страдания, придружени с неудобство и неразположение, налагащи ползването на помощни средства при придвижване. Сочи, че ищцата докато е работела не е поставила кабела на мястото му под масата, а свободно е висял, създавайки опасност за работещия, поради което поддържа, че ситуацията касае неспазването на правилата за безопасен труд. Твърди, че К. К. е преминавала на всеки три месеца задължителен инструктаж, за което се е подписвала. Заявява, че трудовата злополука е настъпила поради проявена груба небрежност от пострадалата, която надвишава обикновеното невнимание при изпълнение на трудовите □ задължения, поради което отговорността на работодателя следва да се намали. Твърди, че впоследствие установеното увреждане на менискуса не се дължи на трудовата злополука и на увреждането получено при нея. Моли искът да бъде отхвърлен като неоснователен, а при условията на евентуалност присъденото обезщетение да бъде в намалено. Претендира разноски. В съдебно заседание заявява, че отговорността на работодателя следва да бъде ангажирана до сумата 3000 лева в случай на уважаване на иска. Представя списък по чл. 80 ГПК.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и във връзка с наведените в исковата молба доводи и възразенията на ответниците, намира за установено от фактическа страна следното:

С доклада по делото съдът е отделил за безспорни и ненуждаещи се от доказване обстоятелствата, че К. Й. К. се е намирала в трудово правоотношение с ответника по силата на сключен със „ФИРМА“ ООД трудов договор №00628/18.09.2009 г. за длъжността „крояч текстил – накатвач“, както и че е преминала на същата длъжност в „Н.О.“ ЕООД, за което е сключено допълнително споразумение от 22.10.2019 г. Страните не спорят и че трудовата функция на ищцата е осъществявана на работна маса с електрически гатерен нож, прикрепен към нея, който е хранен с електрически кабел. Видно от приобщеното трудно четимо копие на трудовия договор при сключването му ищцата е декларира, че е запозната с длъжностната характеристика, правилника за вътрешния трудов ред и правилника за

безопасни и здравословни условия на труд, което не се оспорва от нея. Според приобщеното копие на длъжностна характеристика, подписано от ищцата при постъпване на работа, работникът е длъжен да спазва утвърдените в предприятието правила за здравословни и безопасни условия на труд, правилата за пожарна безопасност и правилника за вътрешния трудов ред.

За безспорно между страните е отделено, че на 08.06.2021 г. К. К. е претърпяла злополука по време на работа в кроялен цех на ответника, за която работодателят (осигурителят) е подал декларация за трудова злополука в ТД София- Град на НОИ. В представения по делото протокол за разследване на обстоятелствата на злополуката от 10.06.2021 г. е посочено, че в деня на злополуката около 15:00 часа К. К. заедно с Камелия Димева накатават плат, което включва отрязване на плата от топа с автоматично устройство (ножица), която е монтирана върху масата за накатаване и изтеглянето му върху масата до определена дължина като в момент, в който се намира в близост до автоматичната ножица за отрязване на краищата пада на колене на пода. При направения оглед на място е установено, че захранващият кабел на автоматичната ножица, който трябва да е привързан към масата, е изтеглен извън масата и виси до пода. Вписано е, че захранващият кабел е оставен извън масата в нарушение на правилата за безопасност, което не е забелязано от пострадалата до момента на злополуката като не може да каже от кога е в това положение.

С разпореждане №30609 от 18.06.2021 г. на длъжностно лице при ТП на НОИ – София град е констатирано, че декларираната от осигурителя „Н.О.“ ЕООД злополука станала 08.06.2021 г. е приета за трудова по чл. 55, ал. 1 КСО, като е посочено, че същата е станала по време и във връзка с извършваната работа – по време на накатаване на плат в кроячния цех К. К. се спъва в захранващия кабел на автоматичната ножица, пада и получава счупване на пателата на левия крак.

От приобщените Заповед №019 от 02.12.2019 г. и Заповед № 020 от 02.12.2019 г. с които се въвежда задължението за текущ инструктаж относно безопасност на труда, и по - конкретно периодичен инструктаж на работниците и служителите на всички длъжности в кроялен цех, който да се провежда от ръководителя на звеното на всяко тримесечие в първия работен ден на месеците януари, април, юли и октомври. Според представената извадка от книга за инструктаж при ответника е видно, че за периода 01.04. – 30.06.2021 г. е проведен периодичен инструктаж на К. Й. К., вписана под №4, за което последната е положила подписа си.

Като доказателства по делото са приети копие на Инструкция за безопасна работа с автоматично устройство за отрязване на настила, както и Правилник за здравословни и безопасни условия на труд, утвърдени от управителя на ответното дружество.

Според представените амбулаторни листове от дата 09.06.2021 г., 14.07.2021г., 06.08.2021 г., 01.09.2021 г. 08.09.2021 г., 17.09.2021 г. и 27.10.2021 г. се установява, че на ищцата е поставена диагноза „счупване на пателата“. Установена е фрактура на пателата в долния край без дислокация. Оточно ляво коляно. Предписана е имобилизация тип ортеза на ляв долен крайник за 45 дни. Направена е пункция на 40 мл кръвениста течност. Насочена е за ро-графия, данните от която са, че фрактурата е в стадий на консолидация. Направени са рангенографии на колянната става като е установена лезия на задния рог на латералния мениск.

От приобщените 4 броя болнични листове се установява, че за периода 09.06.2021 г. до 06.10.2021 г. ищцата е ползвала отпуск поради временна неработоспособност поради настъпилата трудова злополука с диагноза „счупване на пателата“.

За вида и характера на получените от ищеца увреждания и техния интензитет по делото е допусната и приета съдебно-медицинска експертиза, изготвена след запознаване с наличната по делото медицинска документация и личен преглед на ищцата, според заключението на която счупването на капачката на лявата колянна става се намира в пряка причинно – следствена връзка с установената трудова злополука. Вещото лице е посочило, че е проведено консервативно лечение с поставяне на обездвижваща шина на лява колянна

става за 45 дни, след свалянето на която е проведен курс по рахабилитация. Посочено е, че при нормално протичане на лечебния процес без усложнения периодът на възстановяване при такъв вид увреждания е около 45 дни като посочва, че през първите два месеца ищцата е търпяла интензивни болки и страдания. Според вещото лице, извършил личен преглед на К. К. на 13.10.2022 г. е установен пълен обем на движение на колянната става като ищцата е съобщила за наличието на болки в място на счупване при смяна времето, носене на тежко и ходене по стълби. Според заключението установената с магнитно – резонансна томография на 07.10.2021 г. интрасубстанциална лезия в заден рог не е във връзка със счупването на капачката, тъй като има дегенеративен характер, механизма на увреждане е различен и зоната на увреждане е в различна част на коляното. Вещото лице посочва, че търпените болки и страдания от ищцата са вследствие счупване на пателата, а не от увредата на мениска, тъй като тя не е в зоната на натоварване и сама по себе си е безсимптомна като за лечението □ не се налага обездвижване на ставата. Разпитан по реда на чл. 200, ал. 2 ГПК експертът заявява, че при нарушение на целостта на мениска се получава несъответствие между повърхностите на двете кости и има възможност да се усеща приплъзване и болка при движение.

Според заключението на съдебно –техническата експертиза, изготвена от вещо лице със специалност „Текстилна техника и технологии“ автоматично устройство за отрязване на настила (електрическа гатерна ножица) служи за орязване на плат от топа на парчета с определена дължина. Процесната електрическа гатерна ножица е от циркулярен тип и разполага с три електромотора. При издърпване на работни плот на необходимата дължина плат от топа, работник пуска машината, при което режещият циркулярен диск срязва настила, правейки транслационно движение по релсовия път, след което електромотор повдига вертикално нагоре релсовия път и шейната се връща в първоначалното си местоположение. Вещото лице посочва, че главния захранващ кабел на машината към момента на огледа на място в цеха е захванат към долната конструкция на масата за накатаване и няма досег с пода на помещението. Експертът посочва, че правилата за работа с електрическа гатерна ножица включват задължение за работника преди да започне работа да подреди и почисти работното си място, да провери за повреди и наранявания по ел. кабели и ако има такива незабавно да се обърне към квалифицирано лице за тяхната подмяна, както и че му е забранено да работи с неизправно устройство. Съгласно изискванията за безопасна работа с машината главният захранващ ел. кабел трябва да минава под масата за накатаване, да бъде прикрепен към нея и да няма досег с пода на помещението. Вещото лице е установило, че не видно място в помещението е поставена „Инструкция за безопасна работа с автоматично устройство за отрязване на настила.

За претърпените от ищцата болки и страдания вследствие злополуката по делото са събрани гласни доказателства чрез разпита на Виктор Йорданов Райчев – живеещ с пострадалата на семейни начала от седем години, който посочва, че ищцата му съобщила за инцидента непосредствено след случилото се, но останала на работа, за да довърши, след което си тръгнала с личния си автомобил. Пред блока се обадила на свидетеля да дойде да □ помогне да слезе от колата, туй като коляното и било много надут и много я боляло. Двата с неговата кола отишли в болницата, където свидетелят взел инвалидна количка, тъй като ищцата не можела да ходи от болка, не можела да си свие крака. Посетили травматолог, направили снимка и се установило счупване на капачката. От коляното □ източили течност. Поставили □ на място ортезата. След прибирането от болницата К. К. лежала няколко дни, много я боляло, не можела да става без чужда помощ. Била обездвижена за 10 дни, после започнала да използва две патерици, за да се придвижва. Ортезата е трябвало да я носи 45 дни, но при последващи прегледи лекарят увеличавал времето и така я носила около 60 дни. След това започнала рехабилитация за две седмици като ходела с една патерица. В началото болката била много силна, пиела лекарства, изписани от лекарите, впоследствие болката намалявала, но не можела да стъпва. Посочва, че не знае дали се е възстановила напълно, тъй като към момента при ходене по стълби кракът ѝ приклеква и усеща болка при смяна на времето.

От събраните по делото гласни доказателства чрез разпита на свидетеля Валери Веселинов Фердинандов – служител при ответника, се установява че при започване на работа се провежда начален инструктаж на служителите, за което се подписват, а след това се прави периодичен инструктаж на всеки три месеца. При инциденти се провежда и извънреден инструктаж. Посочва, че периодичният инструктаж се прави от него, след което работниците се подписват, подписва се и той. Заявява, че има инструктаж за конкретно работно място за съответните машини като в случая при масата за накатаване има залепен инструктаж, който включва че трябва да се следи релсите на масата да са чисти, предпазителят да е сложен, работното място да е чисто и проверено, кабелите да не са с нарушена цялост. Свидетелства, че не присъствал на инцидента, но непосредствено след това е видял ищцата паднала на земята, което е разказала, че се е спънала и я боли коляното. Заявява, че се е учил от ищцата, тъй като тя е започнала работа в предприятието преди него. Посочва, че тя знае как се работи с тази машина.

При тази фактическа установеност съдът намира от правна страна следното:

Съгласно чл. 200, ал. 1 КТ за вредите от трудова злополука или професионална болест, които са причинили временна неработоспособност, трайна неработоспособност над 50 % или смърт на работника или служителя, работодателят отговаря имуществено, независимо от това, дали негов орган или друг негов работник или служител има вина за настъпването им, като дължи обезщетение за разликата между причинената вреда – неимуществена и имуществена, включително пропуснатата полза, и обезщетението и/или пенсията по общественото осигуряване - чл. 200, ал. 3 от КТ.

За основателността на предявения иск е необходимо ищецът да установи, че е работил по трудово правоотношение с ответника, че през времетраенето на трудовото му правоотношение при изпълнение на служебните му задължения, е настъпила посочената злополука, че същата е призната за трудова по надлежния ред, както и че вследствие на злополуката са претърпени неимуществени вреди, и в какво се изразяват същите, причинно-следствената връзка между твърдените вреди и настъпилата трудовата злополука. В тежест на ответника е да докаже, че е погасил претендираните вземания, както и да установи твърденията си, че от страна на работника е имало съпричиняване, довело до настъпване на злополуката, в частност с какви свои действия и бездействия същият е допуснал груба небрежност.

По делото е безспорно установено, че между пострадалата К. Й. К. и ответното дружество е съществувало трудово правоотношение към датата на злополуката. На 08.06.2021 г. К. Й. К. е претърпяла злополука, вследствие на която е настъпила временна неработоспособност. Посочената злополука има характер на трудова по смисъла на чл. 55, ал. 1 КСО. Квалификацията на злополуката като трудова и обстоятелствата, при които е настъпила са отразени в Разпореждане №30609 от 18.06.2021 г. на длъжностно лице при ТП на НОИ София –град. По наведеното от ответника възражение за нищожност на процесното разпореждане поради липса на мотиви следва да се посочи, че освен официален удостоверителен документ разпореждането по чл. 60, ал. 1 КСО представлява и индивидуален административен акт, а щом страната, на която актът се противопоставя е била участник в административното производство по издаването му, то инцидентно произнасяне на гражданския съд по законосъобразността му е недопустимо. Разпореждането на НОИ по чл. 60, ал. 1 КСО е официален свидетелстващ документ, който се ползва с материална доказателствена сила относно механизма на увреждането. Предвид това съдът приема, че като работник в кройния цех на 08.06.2021 г. по време на накатаване на плат К. К. се спъва в захранващия кабел на автоматичната ножица, пада на колене и получава травма на лявото коляно. Страните не спорят, че вследствие на претърпяната трудова злополука ищцата е получила счупване на патела на левия крак без дислокация, което е фиксирано с поставянето на ортеза. Установено е и че за периода 09.06.2021 г. до 06.10.2021 г. ищцата е ползвала отпуск поради временна неработоспособност.

Съдът счита, че са налице предпоставки за ангажиране отговорността на работодателя. Според разпоредбата на чл. 51 ЗЗД, приложима на основание чл. 212 КТ обезщетение се

дължи за всички вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. В случая отговорността на работодателя ответник е обективна и безвиновна и произтича от обстоятелството, че между него и ищцата е било налице трудово правоотношение и че злополуката е приета за трудова, станала по време и във връзка с извършваната работа от пострадалия

При това положение следва да се разгледа възражението на ответника за наличие на съпричиняване от страна на пострадалата поради проявена от същата груба небрежност, която не е проверила безопасността на работното си място, с което е нарушила Инструкцията за безопасна работа с автоматично устройство за отрязване на настила, с което е допринесла за своята телесна увреда.

Съгласно разпоредбата на чл. 201, ал. 2 КТ отговорността на работодателя може да се намали, ако пострадалият е допринесъл за трудовата злополука, като е допуснал груба небрежност. В съдебната практика (решение № 1026 от 18.12.09г. по гр.д. № 4001/08г. на I г.о. и № 348 от 11.10.11г. по гр.д. № 387/10г. на IV г.о. по чл.290 от ГПК, както и в № 977 от 14.01.2010г. по гр.д.№ 298/09г.на IV г.о.) се приема, че грубата небрежност е степен на небрежност, при която увреденият не е положил за себе си грижата, която би положил и най-небрежния човек, зает със съответната дейност, при подобни условия, както и че небрежността ще е груба когато работникът е съзнавал, предвиждал, настъпването на вредоносните последици, но е мислел да ги предотврати. При трудовата злополука, за да има съпричиняване следва да е установено, че работникът е извършвал работата си при липса на елементарно старание и внимание, в нарушение и пренебрегване на основни технологични правила и изисквания за безопасност. В решение от 21.06.2011г. по гр.д. №1248/2010г. III г.о. на ВКС на въпроса дали пострадалият, който извършвайки определени действия в нарушение на установени правила за безопасност на труда, е предвиждал възможността за настъпване на вредоносен резултат, който лекомислено се е надявал да предотврати, разчитайки на придобитите си умения, е даден отговор, че не всяко нарушение на правилата на безопасност на труда от пострадалия съставлява основание за намаляване на обезщетението, а само това, при което е налице виновно допринос от страна на пострадалия за настъпване на увреждането, при подчертано субективно отношение (груба небрежност), като преценката е конкретна и зависи от фактите по делото.

В случая се установи, че пострадалата се е спънала в хранващия кабел на автоматичното устройство за отрязване на настила (електрическа гатерна ножица), който според правилата за безопасност на труда, в който смисъл е и заключението на съдебно-техническата експертиза трябва да минава под масата за накатаване, да бъде прикрепен към нея и да няма досег с пода на помещението. Не е спорно, че на ищцата е бил проведен начален и периодичен инструктаж за работа с процесната режеща машина, както и че на видно място в цеха е поставена Инструкция за безопасна работа с автоматично устройство за отрязване на настила. Според последната преди започване на работа работникът е длъжен да подреди и почисти работното си място, да провери за повреди и наранявания по ел. кабели и ако има такива незабавно да се обърне към квалифицирано лице за тяхната подмяна. По делото не се установява работното място на ищцата да не е било почистено и подредено през времето на полагане на труд в процесния ден, започвайки смяната от 08:00 часа до момента на инцидента около 15:00 часа. Няма данни или твърдения по делото свободно висящият хранващ кабел на машината да е имал повреди или наранявания, за да възникне задължение за ищцата незабавно да се обърне към квалифицирано лице. И според свидетеля Фердинандов, направил периодичния инструктаж на К. К., същата е следвало да следи релсите на масата да са чисти, предпазителят да е сложен, работното място да е чисто и проверено, кабелите да не са с нарушена цялост, неизпълнение на които задължения не се установява. Действително ищцата е поела задължение да спазва утвърдените при работодателя правила за безопасни и здравословни условия на труд, но посоченото от вещото лице по съдебно - техническата експертиза, че процесният кабел трябва да минава под масата, да бъде прикрепен към нея и да няма досег с пода, не е част от задълженията на ищцата съгласно Инструкцията за безопасна работа с автоматично устройство за отрязване

на настила. В протокола за трудова злополука е посочено, че пострадалата не е забелязала положението на кабела до момента на злополуката и не може да каже от кой момент кабелът не е бил закрепен за масата, но това не може да каже и ръководителят на звеното и техникът, които следва да отговарят за изправността на всички машини в цеха и за условията за безопасна работа на служителите в тях, в качеството им на инструктиращ и съответно квалифицирано лице. При тези данни съдът намира, че не се установява виновно допринос от страна на пострадалата за настъпване на увреждането, тъй като тя не е имала задължение да проверява положението на главния хранващ кабел и дали той е прихванат към долната част на масата посредством кабелна превръзка преди пристъпване към отрязването на накатания плат. Изводът на вещото лице по съдебно –техническата експертиза за наличие на груба небрежност е правен и не обвързва съда. При тези обстоятелства съдът намира, че макар и да не е видяла непосредствено преди падането висящия кабел, действията на ищцата не разкриват проявена груба небрежност. Злополуката не е пряко свързана с изпълнението или неизпълнението на установените с нормативен акт или от работодателя изисквания за работник, който работи на гатерна ножица в предприятието на ответника. Обстоятелствата, при които е настъпила злополуката, съдът намира за житейски възможна ситуация, при която травматичния резултат не е могъл да бъде избегнат. По тези съображения искът по чл. 200 КТ се явява доказан по основание.

Начинът за определяне на размера на следващото се обезщетение за неимуществени вреди и съдържанието на понятието "справедливост" по смисъла на чл.52 от ЗЗД са изяснени в Постановление № 4 от 23.12.68г. на Пленума на ВС, съгласно което следва да се преценят всички съотносими обективни обстоятелства - вид, характер на увреждането, начин на извършване, допълнителното влошаване състоянието на здравето, осакатявания, загрозявания, реално причинените морални страдания, възрастта на пострадалия, общественото му положение, както и всички други релевантни към конкретния случай факти и обстоятелства.

Вследствие на злополуката ищцата е получила счупване на капачката на лява колянна става в долния ъ край без дислокация което е било съпроводено с болки с висок интензитет към момента на счупването до обездвижването и в първите два месеца от периода на възстановяване като постепенно болките са затихвали, в който смисъл е заключението на съдебно – медицинската експертиза при съобразяване характера на увреждането, поради което съдът намира, че се установява наличието на причинна връзка между настъпилото увреждане на здравето на К. Й. К. и претърпените от нея болки и страдания. Според събраните гласни доказателства болките продължавали значителен период от време, като ищцата приемала медикаменти. Свидетелят Райчев установява, че за период около 10 дни ищцата е била обездвижена и повече е лежала. Впоследствие започнала да използва две патерици, за да се придвижва. Според заключението на съдебно – медицинската експертиза на ищцата е проведено консервативно лечение посредством обездвижваща колянното ортеза за период от около 45- 60 дни и проведен двуседмичен курс по рехабилитация, което се потвърждава и от свидетелските показания. Според представените болнични листове възстановителният период е продължил 4 месеца. По делото се събраха данни за установена лезия на задния рог на левия минискус, за която вещото лице посочи, че не се намира в причинна връзка с травмата на капачката. Според заключението счупването на долния край на пателата не може да доведе до лезия на задния рог на менисуса, както и че увредата на мениска, която има дегенеративен характер, не е в зоната на натоварване на колянното. Не се установиха съпровождащи заболявания, които да са повлияли на оздравителния процес. Вещото лице след личен преглед на ищцата е констатирало пълен обем на движение на лява колянна става, поради което съдът прави извода, че възстановителният период е завършил. Съобщените приплъзвания на крака при ходене експертът пред съда обясни с установената увреда на минисуса, за която изрично посочи, че не е вследствие полученото при падането счупване на пателата на лявото коляно на ищцата.

Неизбежно от психологическа гледна точка ищцата е търпяла и търпи и душевни страдания, свързани с конкретните фактически обстоятелства около настъпване на

злополуката, залежаването въщи, трудността при раздвижване и ходене предвид травматичното увреждане и страха от ново такова. Несъмнено временната работоспособност се е отразила на изградените □ житейски и трудови навици, в който смисъл са и събраните свидетелски показания. При съобразяване на всичко гореизложено - характера и степента на полученото увреждане, периода на лечение и възстановяване, обстоятелството, че здравословното състояние на ищцата е възстановено, възрастта □ както и съществуващите в страната обществено-икономически условия на живот, то следва да бъде определено по справедливост обезщетение в размер на 5000,00 лева, като исковата претенция за горницата до 30000,00 лева, предявена като частична, подлежи на отхвърляне.

Върху така определения за справедлив размер на обезщетението следва да се присъди и законна лихва от датата на увреждането – 08.06.2021 г. като законна последица от осъждането. (решение №146 от 15.02.2010 г. по гр. д. № 848/2009 г., г. к., III Г. О. на ВКС, определение № 1122 от 11.10.2012 г. по гр. д. № 661/2012 г., г. к., III Г. О. на ВКС).

По разноските.

При този изход на спора разноски следва да се присъдят и на двете страни в производството.

Ищцата претендира присъждане на адвокатско възнаграждение, при условията на чл. 38, ал. 2 ЗАД. Представен е договор за правна защита и съдействие сключен с „Адвокатско дружество – Й. и Е.“ при условията на чл. 38, ал. 2, т. 2 ЗАД, като съдържащото се в договора вписване с оглед декларацията в този смисъл, води до прилагане на разпоредбата на чл. 38, ал. 2 ЗАД и на адвокатското дружество, следва да се определи възнаграждение, което ответникът да бъде осъден да заплати. Адвокатското възнаграждение се дължи на адвокатското дружество, като отношенията между адвокатското дружество и адвоката, осъществил процесуално представителство на клиента, са без значение за присъждането на разноските по делото, включително на адвокатското възнаграждение по реда на чл. 38А ЗА (определение №676/15.11.2017 г. по ч.гр.д. 1664/2017 г. на ВКС, II ГО) Въз основа цената на иска и на основание чл. 38, ал. 2 ЗАД, препращаща към НМРАВ (изм. ДВ бр. 88 от 04.11.2022 г.), чл. 7, ал.2, т. 4 от същата, адвокатското възнаграждение възлиза на 3050,00 лева, от което съразмерно с уважената част от иска следва да му се присъди сумата 610,00 лева с ДДС, тъй като от представеното удостоверение за регистрация от 25.03.2010 г. се установява, че „Адвокатско дружество – Й. и Е.“ е регистрирано по ЗДДС.

В съответствие със задължителните тълкувателни разяснения на ТР №6/2012 г. на ВКС, ОСГТК, т. 5, съдът следва да се произнесе и по разпределението на отговорността за разноски в производството по обезпечаване на иска, поради което на ищцата следва да се присъди и сумата 114,00 лева за разноски по изпълнителното дело.

Независимо, че с нормата на чл. 359 КТ законодателят е освободил работниците и служителите, ищци по дела за трудови спорове, каквото е и настоящото, от заплащането на дължимите държавни такси и разноски за съдебното производство, независимо от изхода на делото, същите не са освободени от репарирание разноските на ответника, при отхвърляне на исковете, поради което на ответника следва да се присъди сумата 2116,67 лева представляваща направени разноски за депозити за вещи лица и за адвокатско възнаграждение, съразмерно на отхвърлената част от иска.

Ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на съда държавната такса съразмерно на уважената срещу него част от иска в размер на 200,00 лева, както и сумата за 50,00 лева депозит за вещо лице.

По аргумент от чл. 78, ал. 6 ГПК дължимата държавна такса и депозитът за вещо лице за съдебно – счетоводна експертиза за разглеждане на отхвърлената част от иска следва да останат за сметка на бюджета на съда.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Н.О.“ ЕООД ЕИК ЕИК със седалище и адрес на управление: АДРЕС **да заплати** на К. Й. К. ЕГН ***** с адрес: АДРЕС на основание чл. 200 КТ сумата **5000.00 лева** (пет хиляди лева), представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди – болки и страдания от настъпила на 08.06.2021 г. трудова злополука, приета за такава с разпореждане №30609 от 18.06.2021 г. на длъжностно лице при ТП на НОИ София –град, ведно със законна лихва от датата на увреждането – 08.06.2021 г. до окончателното изплащане на сумата, както и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата **114,00 лева** (сто и четиринадесет лева) - разноски за обезпечаване на иска като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата до сумата 30000,00 лева, предявен като частичен от 60000,00 лева, като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА „Н.О.“ ЕООД ЕИК ЕИК със седалище и адрес на управление: АДРЕС **да заплати на** „Адвокатско дружество - Й. и Е.“ БУЛСТАТ №№6 на основание чл. 78, ал. 1 ГПК вр. чл. 38, ал. 2 ЗАд сумата **610,00 лева с ДДС** (шестстотин и десет лева) – адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА К. Й. К. ЕГН ***** с адрес: АДРЕС **да заплати** „Н.О.“ ЕООД ЕИК ЕИК със седалище и адрес на управление: АДРЕС на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата **2116,67 лева** (две хиляди сто и шестнадесет лева и 67 стотинки) – разноски по делото.

ОСЪЖДА „Н.О.“ ЕООД ЕИК ЕИК със седалище и адрес на управление: АДРЕС **да заплати** по сметка на съда на основание чл. 78, ал. 6 ГПК сумата **250,00 лева** (двеста и петдесет лева) – държавни такси и депозити за вещи лица за настоящото производство.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____